

Potopiti se v vodo, da bi se na novo rodili**26. nedeljam med letom****– 26. 9. 2021****1. Umiritev in uvodna molitev**

Ustavim se in se počasi umirim. [Naredim znamenje križa](#) in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi: Gospod nas prosi, da bi sprejeli njegovo milost in delili njegovega Duha naprej. Gospod, omehčaj moje srce, da se odprem tebi in živim, kot me vabiš ti.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangeljski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 9,38-43.45.47-48

Janez mu je rekel: »Učitelj, nekoga smo videli, da je v tvojem imenu izganjal demone, in smo mu branili, ker ni hodil za nami.« 39 Jezus pa je rekel: »Ne branite mu! Nihče namreč ne more storiti mogočnega dela v mojem imenu in takoj grdo govoriti o meni. 40 Kdor ni proti nam, je za nas. 41 Kdor vam da piti kozarec vode zaradi imena, ker ste Kristusovi – resnično, povem vam –, zagotovo ne bo izgubil svojega plačila.«

42 »Kdor pohujša enega od teh malih, ki verujejo vame, bi bilo bolje zanj, da bi mu obesili mlinski kamen na vrat in ga vrgli v morje. 43 Če te tvoja roka pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš pohabljen v življenje, kakor da bi imel obe roki, pa bi prišel v pekleno dolino, v neugasljivi ogenj.

45 Če te tvoja noga pohujšuje, jo odsekaj! Bolje je zate, da prideš hrom v življenje, kakor da bi imel obe nogi, pa bi bil vržen v pekleno dolino.

47 Če te tvoje oko pohujšuje, ga iztakni! Bolje je zate, da prideš z enim očesom v Božje kraljestvo, kakor da bi imel obe očesi, pa bi bil vržen v pekleno dolino, 48 kjer njihov črv ne umre in njihov ogenj ne ugasne.

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišlujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

– S prisposodbo sekanja rok in nog želi Gospod povedati, da je pomembno »shirati« starega človeka, ki hoče vse sam in misli, da si Božje milost lahko zaslužimo. Tako lahko zaživi novi človek v nas, ki ima odprto srce za Božjo ljubezen. Kje bi v teh dneh lahko dal več prostora novemu človeku?

– Kje bi lahko pogledal onkraj videza, predsodkov, kot je Jezus povabil Janeza, in videl vsebino, bistvo?

– Kar imamo, je vse Božji dar. Kaj lahko podarjam naprej?

4. Če želim, preberem še to razlago evangeljskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

– Nekdo, ki ni pripadal skupnosti, je uporabil Jezusovo ime, da bi pregnal demone. Učenec Janez je to videl in mu je prepovedal. V imenu skupnosti je poskušal preprečiti nekemu, ki ji ni pripadal, da bi delal dobro! Zase je menil, da si mora, če hoče biti dober Jezusov učenec, prizadevati, da bi nihče, ki ni njegov učenec, ne deloval v njegovem imenu. Zato ni dovolil drugim, da bi pri prizadevanju za dobro uporabljali Jezusovo ime.

To je bila zaprta, ozka in stara miselnost izvoljenega Judovskega ljudstva, ločenega od drugih ljudstev! Jezus se s tem ni strinjal. Poudaril je: »Kdor ni proti nam, je za nas!« ([Mr 9,40](#)). Zanj ni pomembno, ali je neka oseba član skupnosti ali ne, ampak ali ta oseba dela ali ne dela dobro, ki bi ga morala njegova skupnost. Jezus je bil torej ekumensko usmerjen.

Vabi nas, da izstopimo iz Janezove ozke miselnosti, v kateri želimo mi določati, kaj lahko Jezus naredi po drugih ljudeh. Zelo nevarno je, da mi odredimo, kaj lahko on stori ali pa ne. Kliče nas, da bi postajali bolj odprti, ekumenski in dialoški, sposobni prepoznati dobro v drugih, četudi pripadajo drugi religiji ali pa nobeni. – Pohujšanje je nekaj, zaradi česar se človek oddalji od prave poti. Pohujšati male pomeni povzročiti, da se odvrnejo od poti in izgubijo vero v Boga. Kdor to stori, je obsojen na smrt. Zakaj takšna strogost? Ker se Jezus istoveti z malimi ([Mt 25,40-45](#)). Kdor jih prizadene, prizadene njega!

Jezus velikokrat vztraja pri sprejemanju malih ([Mr 9,37](#); [Mt 18,10](#); [Mt 25,40](#)). To pa zato, ker mnogi niso bili sprejeti, posebno ne ženske in otroci ([Mt 14,21](#); [15,38](#)), bili so prezirani ([Mt 18,10](#)) in zavezani molku ([Mt 21,15-16](#)). Celo apostoli so jim prepovedali, da bi se približali Jezusu ([Mt 19,13](#); [Mr 10,13-14](#)). V imenu Božje postave, ki so si jo verske oblasti po svoje razlagale, je bilo izključenih veliko ljudi. Uporabili so jo za upravičevanje izključevanja.

Danes marsikje po svetu mali, revni zapuščajo katolištvo in odhajajo v druge Cerkve ali sekte ali pa postanejo ateisti. Zakaj ne morejo več verjeti v Katoliško cerkev? Kaj morda manjka pri nas? Kaj lahko naredimo, da se bodo čutili sprejete in videne tako, kot jih gleda Oče po Jezusu?

V današnjem svetu, v katerem prevladuje neoliberalni sistem, mnogi prezirajo male. Povsod naraščajo revščina, lakota, begunci in zapuščeni. Pogosto tudi kristjani nismo zvesti življenju po evangeliju. Če bi milijoni kristjanov resnično živeli po evangeliju, bi bil svet drugačen. Zato nas papež Frančišek vedno znova spodbuja, da bi bolj zvesto živeli evangelij ter tako izstopili iz pogosto ozkih pogledov na druge.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – tiho bivanje z Bogom

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Hvala, Gospod, da mi daješ možnosti, da se lahko odprem za novega človeka, ki lahko prejme tvoje milosti in jih deli naprej. Slava ti, Bog Ljubezni!

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali refleksija. To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Pri refleksiji mi lahko pomagajo naslednja vprašanja:

Kaj se je dogajalo med molitvijo? Katera čutenja in misli sem lahko zaznal v sebi?

Kaj sem spoznal o Bogu, kaj o njegovem odnosu so mene in drugih ter o mojem do njega in drugih?

Kako sem zaključil svojo molitev? Kaj sem prejel v njej za svoje vsakdanje življenje?

Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve. Potem se za vse zahvalim troedinemu Bogu.